

Υβάν Ποιμό

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Ο πολυμήχανος

βασισμένο στην *Οδύσσεια*
του Ομήρου

Υβάν Πομμό

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Ο πολυμήχανος

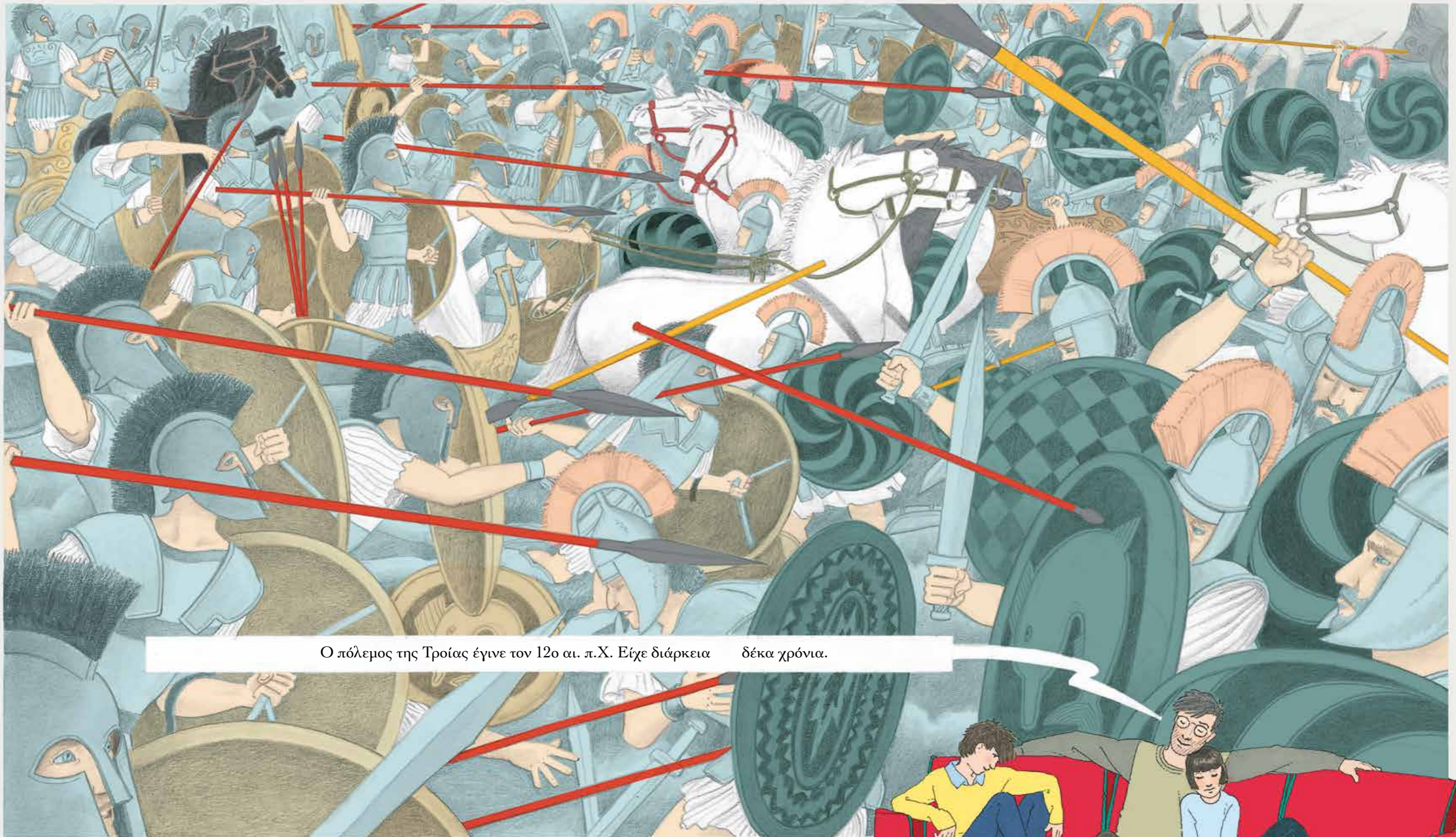
βασισμένο στην *Οδύσσεια* του Ομήρου

Επιχρωματισμός: Νικόλ Πομμό

Μετάφραση: Χαρά Παννακοπούλου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Ο πόλεμος της Τροίας έγινε τον 12ο αι. π.Χ. Είχε διάρκεια δέκα χρόνια.

Μετά τη νίκη τους ενάντια στους Τρώες, όσοι από τους Έλληνες βασιλιάδες επέζησαν ξαναπήκαν στα πλοία με σκοπό να φτάσει ο καθένας στην πατρίδα του. Για τον Οδυσσέα που θα ξανάβρισκε το βασίλειό του στην Ιθάκη το ταξίδι διήρκεσε δέκα επιπλέον χρόνια.

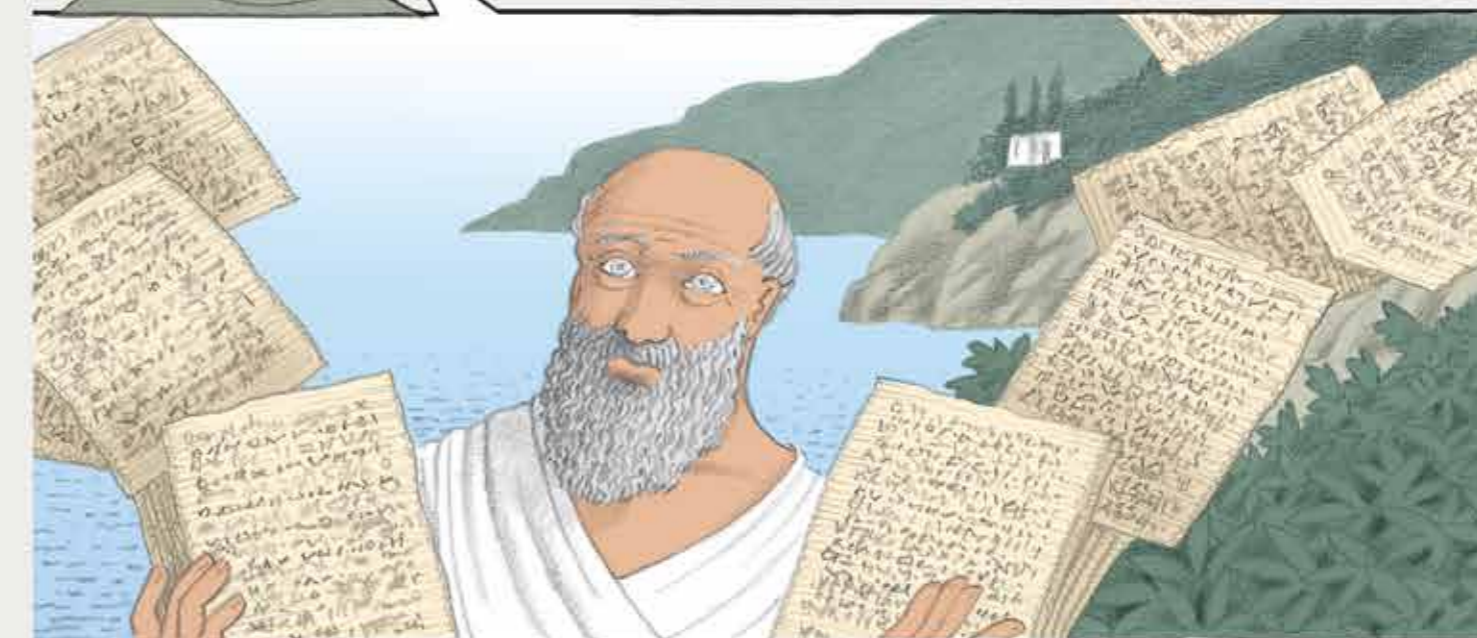
Αρκετά χρόνια αργότερα, ένα είδος αφηγητών, οι αοιδοί, περιδιάβαιναν τον ελλαδικό χώρο και αφηγούνταν τις μάχες που δόθηκαν στην Τροία, αλλά και το ταξίδι του Οδυσσέα.

Με το πέρασμα του χρόνου οι αοιδοί ομόρφυναν τις διηγήσεις τους και έτσι έφτιαζαν σιγά σιγά έναν θρύλο γεμάτο θεότητες, τέρατα κι εξωπραγματικά γεγονότα.

Όμως προσοχή: Η υπερβολική χρήση εξωπραγματικών στοιχείων μπορεί να αλλοιώσει την ιστορία. Εκεί ακριβώς, ως διά μαγείας, εμφανίζεται ένας άνθρωπος...

Τον 8ο αι. π.Χ. ο Όμηρος, ένας τυφλός αοιδός, με αφορμή τον μύθο δημιουργεί δύο μεγάλα ποιήματα: την «Ιλιάδα» και την «Οδύσσεια».

Η πρώτη είναι αφιερωμένη στον Τρωικό Πόλεμο, η δεύτερη στον γυρισμό του Οδυσσέα στην πατρίδα.

Δύο έπη τόσο όμορφα, ώστε κανείς στο μέλλον δε θα τολμήσει να τους προσθέσει παραπάνω στοιχεία.

Οι θεοί της Ελλάδας είχαν έναν βασιλιά, τον Δία, και κατοικούσαν σ' ένα βουνό που η ψηλή κορυφή του έφτανε πάνω από τα σύννεφα, τον Όλυμπο. Από εκεί πάνω παρατηρούσαν τους ανθρώπους. Κάπου κάπου κατέβαιναν στη Γη μεταμορφωμένοι με τις πιο αλλόκοτες μεταμφιέσεις. Κάποτε τύχαινε να παθιάζονται με έναν θνητό και να τον προστατεύουν ή αντίθετα να τον κυνηγούν και να τον τυρρανούν. Έτσι ακριβώς η θεά Αθηνά προστάτευε τον Οδυσσέα, ενώ ο Ποσειδώνας, ο θεός της θάλασσας, τον καταδίωκε με πείσμα και μίσος. Θα δούμε αργότερα την αιτία αυτού του θυμού.

Μια μέρα η Αθηνά επωφελήθηκε από την απουσία του Ποσειδώνα από τον Όλυμπο και παραπονέθηκε στον Δία: «Ω, Δία παντοδύναμε, το ξέρεις δα πως όλοι οι Έλληνες βασιλιάδες επέστρεψαν στα σπίτια τους μετά τον πόλεμο της Τροίας. Όλοι εκτός από τον Οδυσσέα που οι καταιγίδες τον έφεραν ως το νησί της Καλυψώς όπου ζει απελπισμένος. Αυτή η γυναίκα τον κρατά εφτά χρόνια τώρα μακριά από τη γυναίκα και τον γιο του. Δεν υπέφερε ήδη αρκετά;». Ο Δίας κάλεσε τότε τον Ερμή, τον αγγελιοφόρο των θεών, και του είπε: «Πήγαινε στην Καλυψώ και πες της πως οι θεοί επιθυμούν να επιστρέψει ο Οδυσσέας σπίτι του».

Η Αθηνά πήρε τη μορφή ενός ταξιδιώτη και πήγε η ίδια στην Ιθάκη.
Στο παλάτι βρήκε άνδρες καλοντυμένους να γλεντοκοπούν και να παίζουν ζάρια.
Ποιοι ήταν αυτοί;

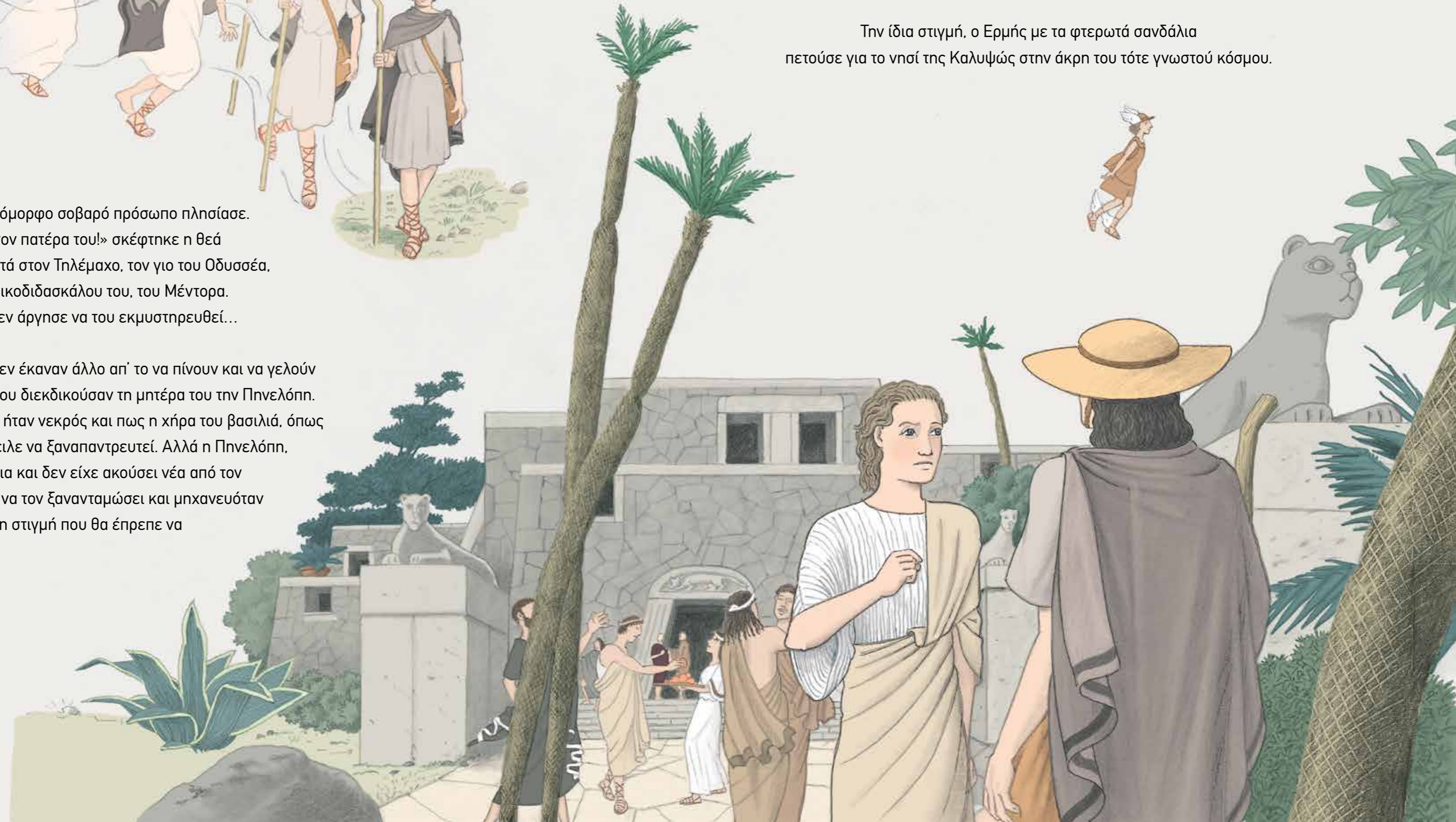

Ένας νέος άντρας με όμορφο σοβαρό πρόσωπο πλησίασε.
«Πόσο μοιάζει στον πατέρα του!» σκέφτηκε η θεά
ενώ εμφανιζόταν μπροστά στον Τηλέμαχο, τον γιο του Οδυσσέα,
με τη μορφή του οικοδιδασκάλου του, του Μέντορα.
Έτσι ο Τηλέμαχος δεν άργησε να του εκμυστηρευθεί...

Όλοι αυτοί οι άντρες που δεν έκαναν άλλο απ' το να πίνουν και να γελούν
ήταν κάτι ψευτοευγενείς που διεκδικούσαν τη μητέρα του την Πηνελόπη.
Πίστευαν πως ο Οδυσσέας ήταν νεκρός και πως η χήρα του βασιλιά, όπως
το απαιτούσε το έθιμο, όφειλε να ξαναπαντρευτεί. Αλλά η Πηνελόπη,
παρότι είχαν περάσει χρόνια και δεν είχε ακούσει νέα από τον
άντρα της, είχε την ελπίδα να τον ξανανταμώσει και μηχανευόταν
τρόπους για να αποφύγει τη στιγμή που θα έπρεπε να
διαλέξει σύζυγο.

Όσο περίμεναν, οι μνηστήρες γλεντοκοπούσαν στο παλάτι,
πειράζοντας τις υπηρέτριες, αδειάζοντας τις κάβες,
θυσιάζοντας βόδια, πρόβατα και κατσίκια.
Ο Τηλέμαχος, πολύ νέος και πολύ μόνος,
θύμωνε που δεν είχε τη δύναμη να παρέμβει.
Ο Μέντορας τον όρκισε να κρατήσει το μυστικό:
«Άκουσα να μιλάνε για τον πατέρα σου.
Δεν είναι νεκρός, αλλά αιχμάλωτος πέρα απ' τις θάλασσες...
Θα επιστρέψει και θα διώξει τους μνηστήρες».

Την ίδια στιγμή, ο Ερμής με τα φτερωτά σανδάλια
πετούσε για το νησί της Καλυψώς στην άκρη του τότε γνωστού κόσμου.

Ορισμένοι άνθρωποι διαθέτουν αξιοθαύμαστο θάρρος, αλλά και μεγάλη επιδεξιότητα στο να αποφεύγουν τους κινδύνους, με αποτέλεσμα να επιβιώνουν και να γίνονται ήρωες. Ακριβώς όπως ο πολυμήχανος Οδυσσέας, κεντρικό πρόσωπο του Τρωικού Πολέμου, που μετά τη νίκη των Ελλήνων ενάντια στους Τρώες επιστρέφει στο νησί του έτοιμος να αντιμετωπίσει καθετί που θα βρεθεί στον δρόμο του. Μέσα από μία καθηλωτική αφήγηση, παρακολουθούμε τις περιπέτειες του βασιλιά της Ιθάκης, έτσι όπως τις εξιστόρησε ο Όμηρος και τις αναβιώνει με εικόνες ο Υβάν Πομμό. Βλέπουμε τον Οδυσσέα να υπερνικά το ένα μετά το άλλο τα αναρίθμητα εμπόδια που θα συναντήσει στο ταξίδι του νόστου, που διαρκεί δέκα ολόκληρα χρόνια, μέχρι και την τελική αιματηρή δοκιμασία που τον περιμένει στην πατρίδα. *Οδύσσεια!* Μια ασύλληπτη ιστορία.

ISBN 978-960-16-5076-0

9 789601 650760 >

Βοηθ. κωδ. μηχαν/σης 09076